

Sygn. akt VIII RC 403/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Szarek

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej Z. N. reprezentowanej przez matkę K. K.

przeciwko P. N.

o podwyższenie alimentów

I podwyższa alimenty zasądzone od pozwanego P. N. na rzecz małoletniej powódki Z. N. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 591/13, z kwot po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie do kwot po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2018 r., płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II nakazuje pobrać od pozwanego P. N. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

III wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 403/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 sierpnia 2018 r. małoletnia powódka Z. N. – reprezentowana przez matkę K. K. – wniosła o podwyższenie alimentów z kwot po 600 zł miesięcznie do kwot po 900 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2018 r.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, że: od ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów wzrosły koszty związanych z utrzymaniem dziecka, a możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego umożliwiają mu partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka na wyższym aniżeli dotychczas ustalonym poziomie.

W odpowiedzi na pozew pozwany P. N. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując m.in., że jego możliwości zarobkowe i majątkowe uniemożliwiają mu partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka na wyższym aniżeli dotychczas ustalonym poziomie, a nadto wskazał, że poza alimentami przekazuje dobrowolnie dodatkowe kwoty na utrzymanie dziecka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletnia Z. N., urodzona w dniu (...) w S., pochodzi z nieformalnego związku (...).

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 591/13, podwyższono wysokość alimentów należnych od pozwanego P. N. i zasądzono od pozwanego P. N. na rzecz małoletniej powódki Z. N. alimenty w kwotach po 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 24 października 2013 r., płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w stosunku rocznym w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów w wysokości 300 zł miesięcznie, ustalonych w ugodzie sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Szczecinie w dniu 10 kwietnia 2008 r., w sprawie o sygnaturze akt IX RC 667/07.

Niesporne.

W czasie wyrokowania w sprawie VIII RC 591/13:

- małoletnia Z. N. miała 7 lat, uczęszczała do I klasy szkoły podstawowej, średni miesięczny koszt utrzymania dziecka opiewał na kwotę co najmniej 1 200 zł; koszt podręczników i wyprawki szkolnej wyniósł ok. 800 zł. Inne koszty związane z rozpoczęciem edukacji szkolnej przez małoletnią to: 100 zł rocznie tytułem komitetu rodzicielskiego oraz 100 zł rocznie składki klasowej, 70 zł za świetlicę rocznie, 35 zł rocznie za ubezpieczenie. Dodatkowe wyjścia szkolne – 1 – 2 razy w miesiącu, to koszt ok. 20 zł miesięcznie. Małoletnia korzystała z obiadów szkolnych – ich koszt to 90 zł miesięcznie. Z. N. uczestniczyła także w zajęciach z gimnastyki artystycznej, których koszt w wysokości 220 zł miesięcznie, zgodnie z porozumieniem rodziców, dotychczas pokrywał P. N.. Dodatkowe wydatki związane z uczestnictwem w tych zajęciach, pokrywane przez matkę, to: zakup napalcówek – 30 zł miesięcznie, strój – 45 zł rocznie, skakanka – 30 zł rocznie, poduszka – 20 zł, dodatkowo wypożyczenie stroju startowego to jednorazowy koszt 50 zł, ponoszony 2 – 3 razy w roku; małoletnia Z. N. zamieszkiwała z matką K. K. w mieszkaniu stanowiącym własność K. K., na zakup którego zaciągnęła kredyt hipoteczny. Miesięczna rata na spłatę tego zobowiązania to, w zależności od oprocentowania, kwota rzędu 1 000 – 1 200 zł. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania to: czynsz – 411 zł miesięcznie, energia elektryczna 120 – 130 zł co 2 miesiące, gaz – 50 zł co 3 miesiące, telewizja i (...) – 79 zł miesięcznie. Koszty związane z wyżywieniem małoletniej to ok. 200 zł miesięcznie, zakup odzieży, obuwia – 85 zł, zakup środków higienicznych to ok. 200 zł rocznie, dodatkowo matka wydatkowała 100 zł rocznie na zakup balsamu do skóry alergicznej. Inne okazjonalne wydatki jak wyjście do kina, czy zakup książek to kwota ok. 30 zł miesięcznie. U małoletniej Z. N. wykryto refluks przełykowo – żołądkowy, którego leczenie wiązało się z miesięcznym kosztem w wysokości 43,50 zł. Z. N. była alergikiem – w okresie zaostrzenia objawów, tj. od wiosny do jesieni, musiała być inhalowana – koszt leku to ok. 20 zł miesięcznie, małoletnia musiała też stosować specjalny balsam do cery alergicznej, którego koszt to ok. 100 zł rocznie;
- P. N. był zatrudniony jest w Wojewódzkiej (...) w S. na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony, ze średnim wynagrodzeniem w okresie od kwietnia do września 2013 r. na poziomie 2 658 zł brutto (ok. 1 920 zł netto), a w okresie od października do grudnia 2013 r. na poziomie 3 097,15 zł brutto (tj. ok. 2 220 zł netto), otrzymywał nadto trzynastą pensję, nagrody oraz świadczenia z tytułu tzw. „wczasów pod gruszą”. P. N. zamieszkiwał wspólnie z rodzicami, dokładał się do utrzymania wspólnego gospodarstwa domowego kwotami 200 – 400 zł miesięcznie. Nie posiadał samochodu ani przedmiotów przedstawiających większą wartość majątkową. Pozwany palił papierosy – średnio jedną paczkę tygodniowo, alkohol spożywał okazjonalnie. Na zakup odzieży, obuwia, bielizny wydatkował kwotę ok. 100 zł miesięcznie, na zakup chemii gospodarczej i art. higienicznych ok. 40 zł miesięcznie, ponosił koszty użytkowania telefonu komórkowego w kwocie 40 zł miesięcznie. P. N. pobierał naukę na Wyższej Szkole (...) w S., przy czym nauka na pierwszych 5 semestrach finansowana była ze środków Unii Europejskiej. Od marca 2014 r. P. N. zobowiązany był do uiszczania czesnego, które wynosiło 1 950 zł za semestr. Nadto P. N. obciążały dwa kredyty konsumpcyjne, łączne miesięczne zobowiązanie z tego tytułu wynosiło 520 zł. Ojciec małoletniej Z. N. był zdrowy, przy czym cierpiał na alergię – w okresie wiosenno – jesiennym zażywał lek, którego koszt zakupu to ok. 20 – 25 zł miesięcznie;

- matka małoletniej K. K. zatrudniona była w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w S. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, ze średnim wynagrodzeniem netto w kwocie 2.373,13 zł miesięcznie, nie posiadała innych źródeł dochodów, nie była uznana za osobę niepełnosprawną, nie posiadała orzeczenia o częściowej niezdolności do pracy. W utrzymaniu swoim i małoletniej córki, korzystała ze wsparcia finansowego swoich rodziców.

Dowody w aktach sprawy VIII RC 403/18:

- uzasadnienie wyroku z dnia 30 grudnia 2013 r., k. 69 – 76.

Obecnie małoletnia Z. N. w dalszym ciągu zamieszkuje z matką K. K. w lokalu o powierzchni ok. 48 m², który w 2010 r. został zakupiony na kredyt. Miesięczna rata kredytu opiewa na kwotę 1 082 zł. W przedmiotowym lokalu zamieszkują tylko ww. osoby. Na dzień 30 czerwca 2018 r. K. K. miała zaległość w opłatach za korzystanie z zajmowanego lokalu na poziomie 1 842,15 zł.

Koszty związane z utrzymaniem lokalu wynoszą: opłata eksploatacyjna ok. 352 zł miesięcznie; energia elektryczna ok. 60 zł średniomiesięcznie (ok. 120 zł, co dwa miesiące); gaz 15 zł miesięcznie (30 zł, co 2 miesiące); telewizja i (...) 64 zł miesięcznie, tj. łącznie ok. 490 zł średniomiesięcznie, a udział przypadający na jednego domownika w przedmiotowych kosztach wynosi ok. 245 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej K. K., k. 68 – 69,
- informacja o wysokości opłaty za użytkowanie lokalu, k. 11,
- faktura VAT za gaz, k. 12,
- faktura VAT za energię elektryczną, k. 13,
- faktura VAT za telewizję i (...), k. 14,
- zawiadomienia o wysokości raty kredytu, k. 18, 19,
- wezwanie do zapłaty, k. 17.

K. K. jest w dalszym ciągu zatrudniona w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w S. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, ze średnim wynagrodzeniem netto w kwocie 2 114,55 zł miesięcznie, z którego spłaca pożyczkę z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w kwocie 309 zł miesięcznie, pożyczkę z Kasy Zapomogowo Pożyczkowej w kwocie 300 zł miesięcznie, a nadto uiszcza składkę na Pracowniczą Kasę Zapomogowo Pożyczkową w kwocie 50 zł miesięcznie oraz na ubezpieczenie w (...) w kwocie 54 zł miesięcznie, tj. łącznie 713 zł miesięcznie.

K. K. nie posiada innych źródeł dochodu; w utrzymaniu swoim i małoletniej córki, korzysta ze wsparcia finansowego swoich rodziców.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej K. K., k. 68 – 69,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiągniętego wynagrodzenia, k. 20.

Obecnie P. N. jest zatrudniony w (...) Narodowym w S. na stanowisku informatyka specjalisty ds. multimediów od dnia 1 maja 2016 r. na czas nieokreślony i uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie na poziomie 3 276,93 zł netto miesięcznie,

z którego jest potrącana składa na ubezpieczenie w (...) w kwocie 55 zł miesięcznie, a nadto otrzymuje świadczenie z tytułu „wczasów pod gruszą” w kwocie 500 zł rocznie.

Od dnia 11 września 2015 r. P. N. pozostaje w związku małżeńskim z A. N.. W dniu 14 marca 2016 r. ww. zawarli umowę majątkową małżeńską, na mocy której ustanowili ustrój rozdzielności majątkowej.

A. N. pracuje na kierowniczym stanowisku w Wojewódzkiej (...) w S..

P. N.: posiada zadłużenie z tytułu debetu na rachunkach bankowych i ponosi z tego tytułu wydatek na poziomie ok. 200 zł miesięcznie oraz spłaca pożyczkę bankową w kwotach po 400 zł miesięcznie; zamieszkuje w lokalu stanowiącym wyłączną własność jego żony i partycypuje w kosztach utrzymania ww. lokalu kwotą ok. 370 zł miesięcznie; w 2017 r. był wraz z żoną na wycieczce na Wyspach K..

Poza ww. wydatkami P. N. ponosi następujące koszty: leki 50 zł miesięcznie; odzież, obuwie, bielizna 120 – 200 zł miesięcznie; telefon komórkowy 100 zł miesięcznie; żywność, kosmetyki, chemia gospodarcza ok. 650 zł miesięcznie; paliwo do samochodu 200 zł.

P. N.: nie ma na utrzymaniu innych osób poza małoletnią Z. N.; nie widują się regularnie z córką.

Poza alimentami P. N. przekazał na zaspokojenie potrzeb małoletniej córki następujące kwoty:

- w 2015 r. 500 zł,
- w 2016 r. 450 zł,
- w 2017 r. 1 670 zł,
- w 2018 r. 240 zł oraz zakupił za kwotę 124,98 zł odzież sportową.

Dowód:

- zeznania pozwanego P. N., k. 69 – 70,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiągniętego wynagrodzenia, k. 30,
- zeznanie podatkowe, k. 31 – 34,
- umowa majątkowa małżeńska, k. 29,
- potwierdzenia wykonania przelewów bankowych, k. 44 – 52,
- informacja o wysokości opłaty za użytkowanie lokalu, k. 35,
- faktury VAT za media, k. 35 – 42,

Obecnie małoletnia Z. N.: ma ukończone 12 lat; uczęszcza do publicznej szkoły podstawowej; nie posiada żadnego majątku; jest alergiczka i choruje na astmę oskrzelową.

Średniomiesięczne koszty związane z utrzymaniem małoletniej Z. N. wynoszą ok. **1 416 zł** miesięcznie i w szczególności w wymiarze średniomiesięcznym przedstawiają się następująco: 245 zł tytułem udziału w kosztach utrzymania mieszkania; 350 zł koszty wyżywienia w domu oraz ok. 60 zł koszty obiadów w szkole (po odliczeniu wakacji, ferii, przerw świątecznych przez 9 miesięcy w roku po 80 zł miesięcznie); 150 zł koszty zakupu odzieży, bielizny w tym odzieży jeździeckiej; 50 zł koszty zakupu obuwia; 50 zł koszty zakupu artykułów higienicznych, kosmetyków; 30 zł kieszonkowe; 42 zł opłata za zajęcia w Ognisku Baletowym w S. (500 zł rocznie); 42 zł za zajęcia w Zespole (...) (500 zł rocznie); 60 zł zajęcia jeździeckie (700 zł rocznie); 200 zł koszty organizacji wypoczynku

letniego, zimowego; 72 zł koszty związane z edukacją małoletniej [w tym koszty – wyprawki szkolnej (200 zł rocznie), ubezpieczenia (107 zł rocznie), składki klasowej (240 zł rocznie), dodatkowych podręczników (110 zł rocznie), składki na komitet rodzicielski (200 zł rocznie)]; 30 zł koszty wyjść do kina, teatru; 35 zł koszty zakupu lekarstw.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej K. K., k. 68 – 69,
- informacja o wysokości opłaty za użytkowanie lokalu, k. 11,
- faktura VAT za gaz, k. 12,
- faktura VAT za energię elektryczną, k. 13,
- faktura VAT za telewizję i (...), k. 14,
- faktura za wypoczynek letni, k. 10.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej Z. N. o podwyższenie alimentów okazało się zasadne w całości.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c. Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy VIII RC 591/13, albowiem w zakresie powyżej poczynionych ustaleń faktycznych strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania stron, albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotu niniejszego postępowania zeznania te były wewnętrznie spójne i konsekwentne oraz korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które z wyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne.

Żądanie pozwu oparto o art. 138 k.r.o., zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione odpowiednie warunki do egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, zajęcia odpowiednio stymulujące jego rozwój itp.

Zważyć nadto należy, że zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z przepisu tego wypływa wniosek, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych jest wypadkową pomiędzy usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś – majątkowymi i zarobkowymi możliwościami zobowiązanego do alimentacji.

W razie zaś zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmianą stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o., jest każda zmiana wpływająca na zmniejszenie lub zwiększenie kryteriów opisanych w przepisie art. 135 § 1 k.r.o. (zmiana ilościowa i jakościowa), z tym, że zmiana ta musi

mieć charakter istotny (H. Haak, „Obowiązek alimentacyjny. Komentarz”, Toruń 1995, str. 139). Innymi słowy, poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej zarówno uprawnionych, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dzieci, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że potrzeby uprawnionej do alimentów uległy zwiększeniu w takim stopniu, iż wymagana była zmiana wysokości alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniej powódki Z. N.. Od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów minęło bowiem blisko 5 lat, a małoletnia powódka z kilkuletniego dziecka, które rozpoczynało edukację szkolną, stała się już nastolatką, która ma sprecyzowane zainteresowania życiowe.

Zdaniem Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki i we wskazanej tam wysokości (tj. łącznie ok. 1 416 zł miesięcznie), są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniane przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletniej Z. N. przy uwzględnieniu jej wieku, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb.

W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną, ani za zbyt niską.

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, że cele oraz wysokość przedmiotowych wydatków są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców małoletniej powódki, zaś wysokość należnych od pozwanego świadczeń alimentacyjnych została dostosowana do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, bez względu na to, czy żyje wspólnie z nimi, czy oddzielnie. Nadto w doktrynie i judykaturze powszechny jest pogląd, że rodzice powinni dzielić się z potomkiem każdym, nawet najmniejszym dochodem, jeżeli dziecko tej pomocy wymaga, czyli gdy nie jest w stanie podjąć pracy i uzyskać środków niezbędnych do życia.

W tym miejscu należy jeszcze wskazać, że alimenty na dziecko mają na celu nie tylko zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego do alimentów, a więc m.in. być przeznaczone na żywność, odzież, zamieszkanie, ale także pokrywać wydatki związane z zapewnieniem prawidłowego rozwoju dziecka, w tym w zakresie rozwijania zainteresowań, które mogą stanowić przygotowanie do zdobycia w przyszłości kompetencji zawodowych pozwalających na samodzielne utrzymanie.

Przechodząc do dalszej części rozważań należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przekładając powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że pozwany w ograniczonym zakresie zwalnia się z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobistą pieczę nad córką, albowiem rzadko się z nią widuje, a spotkania nie trwają już dłużej niż kilka godzin. Tym samym pieczę na co dzień sprawuje

matka dziecka i w konsekwencji nie może na tym samym poziomie co pozwany ponosić kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej córki, a tym bardziej, że pozwany osiąga lepsze zarobki niż matka dziecka.

W odniesieniu do kwestii możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy wskazać, że uzyskuje on wynagrodzenie na poziomie ok. 3 300 zł netto miesięcznie (w tym 500 zł z „wczasów pod gruszą” podzielone przez 12 miesięcy), a suma wydatków, które ponosi co miesiąc opiewa na kwotę ok. 2 200 zł (co wynika z zeznań pozwanego, k. 69 – 70). Nie można przy tym tracić z pola widzenia okoliczności, że od ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów jego zarobki znacznie wzrosły, a jednocześnie nie ma już wydatku związanego z opłacaniem czesnego za studia i poza małoletnią nie ma innych osób na utrzymaniu.

W ocenie Sądu, sygnalizowana przez pozwanego okoliczność, że starają się z żoną o dziecko nie może wpływać na wysokość obecnie badanych świadczeń alimentacyjnych, albowiem zgodnie z unormowaniami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pozwany musi zadbać w pierwszej kolejności o zaspokojenie potrzeb dziecka, które już jest i które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać.

Z uwagi na to, że średniomiesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki opiewają na kwotę ok. 1 416 zł, to udział przypadający na pozwanego w kosztach utrzymania córki winien wynosić ok. 65 % (pozwany w mniejszym bowiem zakresie sprawuje osobistą pieczę nad córką oraz osiąga wyższe dochody niż matka dziecka), to alimenty podwyższono do kwot po 900 zł miesięcznie. Podwyższenie alimentów oznacza również to, że pozwany nie musi już wspierać małoletniej powódki poprzez pokrywanie kosztów wyjazdów małoletniej w okresie letnim, czy zimowym.

Uwzględniając okoliczność, że koszty utrzymania dziecka na ww. poziomie były aktualne już w chwili wnoszenia pozwu w dniu 24 sierpnia 2018 r., to ziściły się przesłanki do podwyższenia alimentów od dnia 1 września 2018 r., tj. zgodnie z żądaniem pozwu.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie I wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż małoletnia powódka była z mocy ustawy zwolniona od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż podwyższono alimenty z kwot po 600 zł miesięcznie do kwot po 900 zł miesięcznie, to należało uznać, że nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w niniejszej sprawie na kwotę 180 zł. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu (300 zł x 12 miesięcy x 5 %).

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie II wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie III wyroku.